

Đuối Âm

Sinh hoạt Picnic giữa Liên Hội Ai Hữu Gia Long và Petrus Ký

Đặng Thành Danh

Buổi trưa mùa Xuân của thành phố Sydney nhưng mang cái không khí của mùa hè với một nhiệt độ 32 độ nóng ấm, một không khí thích hợp cho những buổi đi biển hoặc picnic của gia đình hoặc các nhóm thân hữu. Đây thật như một món quà tặng của thiên nhiên làm khích lệ tinh thần ái hữu giữa hai Hội Petrus Ký và Gia Long trong lần đầu tiên tổ chức sinh hoạt chung để thể hiện truyền thống lâu đời này.

Tôi thật sự náo nức về buổi picnic này vì được gặp mặt anh em đồng môn thân hữu và đặc biệt là mấy chị bên Gia Long trong một ngày cuối tuần để có dịp chuyện trò cười đùa cho quên đi những nhọc nhằn của năm ngày làm việc nơi xứ người.

Vì tầm quan trọng của ngày này nên chúng tôi đã mượn cho bằng được chiếc xe bus to lớn mà tụi tôi nói đùa là “xe tăng” để tăng

cường trong chiến dịch này. Sau khi rước chú Bảy Quì và anh Phúc chúng tôi đi chợ lần chót cho buổi picnic, xong xuôi mọi việc chúng tôi

đến điểm hẹn tương đối khá sớm lúc đó chỉ có chị Hoa Lý là người tương đối đến sớm nhất, sau khi quan sát chung quanh khu vực anh Phúc la làng với tôi rằng: khu vực này rộng lớn quá nếu không có chỉ dẫn rõ ràng thì khó mà tìm được địa điểm, quả thật đúng như vậy ít phút sau khi chúng tôi đến thì đã nhận được cú điện thoại cầm tay đầu tiên hỏi thăm địa điểm picnic, thật vất vả lắm mới chỉ chỗ cho chị Kim Châu đến ngay được

đúng điểm hẹn.

Vì địa điểm Chipping Norton quá rộng lớn mà bản đồ chỉ dẫn do tụi tôi khoan điểm không chính xác cho lắm nên gây ra một vài trục trặc nhỏ trong việc tìm kiếm điểm hẹn, chúng tôi bàn với nhau nên kê những tấm bản chỉ dẫn bắt đầu từ cổng vào cho đến ngay điểm tập trung. Trong các tấm bản chỉ dẫn do anh Phúc ghi, có một tấm thật lớn viết như sau: “Petrus Ký và Gia Long bên bờ Tao Ngộ” treo ngay gốc cây Điệp của công viên để anh chị em dễ nhìn thấy, mấy chị Gia Long sau khi ngắm ngía tấm bản này nhiều lần và sau nhiều cuộc thảo luận mấy chị mới phán rằng:

- Mấy anh có biết tại sao mình chạy tới chạy lui mà không gặp nhau được hông? Dễ ợt hè “Tao” có phải là “me” của tiếng Anh hông? Còn “Ngộ” cũng là me của tiếng Anh luôn hông? Như dzậy thì thử hỏi “tui mà gặp tui thì làm sao mà gặp cho được..”

Thật là khâm phục mấy chị đã cho một màn “bilingual” ngoạn mục, như vậy thì tôi cũng đành phải chịu, tôi đề nghị sửa lại như vậy thì chắc chắn Petrus Ký và Gia Long sẽ tương phùng:

- Chỉ cần sửa chữ “Tao Ngộ” thành: “Petrus Ký và Gia Long bên bờ Tao Nị” thì chắc chắn tụi mình sẽ gặp nhau là cái chắc không chạy đâu được... phải không mấy chị....?

Picnic ngày hôm đó thật vui có vợ chồng Nghiệp tham dự còn Lành, Hải mập, Hải ốm đều bận rộn nên không đến tham dự được.

Mặc dầu ban đầu có những trục trặc nho nhỏ do việc hướng dẫn không chính xác nên có một số anh chị em đã không tìm ra được

điểm hẹn, cuối cùng nhờ liên lạc bằng điện thoại di động nên tất cả đều quy tụ lại đúng chỗ họp mặt.

Số người tham dự khoảng 60-70 chục người, Chipping Norton Lake là một địa điểm phong cảnh hữu tình nhờ có một bờ hồ với một dòng nước phẳng lặng trải dài trên một khu đất rộng lớn tạo nên một bức tranh thơ mộng, hữu tình một cách thiên nhiên, dọc theo hai bên bờ hồ là khu dành riêng cho BBQ với một khu đất rộng lớn được bao phủ bởi một thảm cỏ xanh rì, nhà cửa trong khu vực này khang trang đẹp để được cất theo những lối kiến trúc tân kỳ làm tăng thêm sự hấp dẫn sẵn có của khu vực. Đây là một khu BBQ được nhiều sắc dân ưa thích chọn lựa.

Mấy thầy và mấy anh lớn bên Petrus Ký tham dự thì có thầy Bùi Vĩnh Lập, thầy Trần An, thầy Hòa, anh Trần Ngọc Thạch, anh Đóm, anh Mạnh, anh Mai-Việt Thủy, anh Nguyễn Văn Ưu, anh Phan Giang Sang, anh Vũ Văn Hào, anh Phan, anh Trần Tam, anh Trần Thạnh, anh Bùi Thế Trường và còn nhiều các anh khác nữa. Bên Gia Long thì có cô Minh, chị Trúc Quân, chị Hoa Lý, chị Đăng Lan, chị Yến, chị Hà, chị Núi, chị Kim Châu và nhiều chị nữa mà tôi không tài nào nhớ hết tên.

Trong buổi họp mặt này tôi đã ghi nhận được cuộc trùng phùng giữa anh em chú bác đã hơn 30 năm không gặp mặt nhau vì một người thì còn trong nước, người kia đã ra nước ngoài theo diện du học cách đây hơn 30 năm, đó là anh Trần Tam và anh Trần Văn Thông từ Việt Nam sang tu nghiệp tại Úc, nhân biết được có cuộc họp mặt này và có luôn

anh Trần Tam nên đã đến tham dự để nhìn tận mặt người anh em chú bác của mình. Đây thật là một cuộc trùng phùng rất dễ thương và cảm động.

Mấy chị Gia Long được dịp trở tài nấu nướng, bọn đàn ông Petrus Ký tụi tôi cũng nhân cơ hội này đã thưởng thức nhiều món ăn thật ngon và lạ miệng.

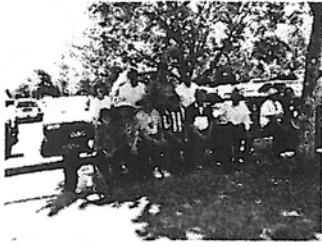
Ngoài những phần ăn uống ra, mấy chị Gia Long đã tập họp lại để họp ca những bản dân

ca, do chị Đăng Lan đệm theo bằng đàn Thập Lục Huyền Cẩm. Mấy chị hát những bài dân ca như Trống Cơm, Lý Cây Đalàm tôi nhớ đến thầy Nguyễn Hữu Ba năm nào của chúng tôi, nhớ đến những giờ học nhạc của thầy, những giờ đứng trên bục gỗ, trong lớp học có cấu trúc như những giảng đường của các Đại Học tại Sai-Gòn để thi ca những bài dân ca nói trên; Mà hầu như đĩa nào của tụi tôi cũng đều được điểm 18/20 một điểm thương yêu mà thầy đã ban cho chúng tôi, mặc dầu giọng đĩa nào cũng ồ ồ như vệt đẹt.

Anh chị em đã sinh hoạt trong một không khí thân mật gia đình vui vẻ, cuộc họp mặt đã chấm dứt vào lúc 5 giờ chiều với nhiều hứa hẹn sẽ có những buổi sinh hoạt kết hợp tương tự trong tương lai của hai trường, cụ thể là mấy chị dự định tổ chức Tất Niên cuối năm nay với mấy anh Petrus Ký.

Một buổi barbecue dưới nắng hồng...

Theo lời mời của Hội Petrus Ký, tôi nhờ Trang, con gái tôi đưa đến Chipping Norton Lake vào lúc 12 giờ, để dự buổi picnic mà Hội có nhã ý mời Gia Long chúng tôi tham gia. Xe đến công viên và sau 5 cú điện thoại liên lạc với hai anh Danh và Phúc, Trang mới tới đúng địa điểm tổ chức.

Khi tôi đến chỉ có vài người. Hoa Lý, Liên Lạc và Báo Chí của Gia Long đã hiện diện sớm nhất, cũng như tôi,

Hoa Lý cho biết đã đi loanh quanh mãi mới tìm ra. Thật là một công viên rộng lớn, tôi bàn với hai anh Danh, Phúc phải có cách nào chứ nếu như thế sẽ có nhiều người không kiếm ra địa điểm và bỏ về mất.

Thế là ngoài việc hai anh đứng nơi “ngã rẽ tâm tình” để hướng dẫn với chiếc điện thoại di động reo không ngừng, hai anh kẻ đằng sau chiếc xe đang đỗ đúng vị trí buổi picnic hai chữ **Petrus Ký** và **Gia Long** to tướng và ghi ba tấm bảng lớn với hàng chữ “**Gia Long, Petrus Ký bên hồ Tao Ngộ**” treo lên ba gốc cây dọc theo đường dẫn đến địa điểm đã chọn.

Hội viên của hai Hội lần lượt có mặt, ai cũng tay bắt mặt mừng kèm theo lời nói giống “y chang” nhau :

- Trời ơi ! sao mà khó tìm quá, chúng tôi tưởng đã bỏ cuộc rồi....Hai anh Danh và Phúc vò đầu bứt tai vì những lời phàn nàn đầy yêu thương đó và cho biết là sẽ rút kinh nghiệm cho đợt tổ chức sau.

Tôi nghĩ chỉ có công ty điện thoại hôm nay là trúng mánh vì hai chiếc điện thoại của hai anh cứ tranh nhau reo không ngừng....

Tất cả hội viên bày thức ăn mang đến ra thảm cỏ trên những tấm bạt rộng lớn. Oi! Không thể nào nhớ hết, nhưng tôi cũng xin kê khai đại khái cho các bạn nào không tham gia sẽ thèm và tiếc hùi hụi chơi : Ngoài những món chánh như xúc xích, cánh gà nướng trên lửa hồng bốc mùi thơm lừng cả khoảng không gian rộng lớn, thịt heo quay, thịt vịt quay, chim cút rôti, bánh cuốn, mì xào, bún xào... các món bánh và xôi la liệt : Bánh chuối, bánh khoai môn, khoai mì, xương xa, paté chaud, pizza, đậu xanh, xôi gấc, xôi lạp xưởng, xôi bắp.....và không thiếu một thứ trái cây nào cùng chè, nước ngọt

và bia....thôi tôi không dám kể nữa, sợ các bạn nuốt nước miếng hoài thêm mệt.

Chúng tôi nói đùa với nhau :

- Thật y như gánh hàng rong.

Vì trong thời gian này, một chương trình ẩm thực do Chánh Phủ Úc tài trợ mang tên “**Gánh hàng rong**” trong đó hàng trăm thức ăn Việt Nam được thực hiện cùng với chương trình văn nghệ phụ diễn, thực khách tham gia tự phục vụ theo khẩu vị mình.

Các anh chị ăn uống, chuyện trò ríu rít, hết chuyện vui đùa, thăm hỏi, bàn đến những chuyến đi nghỉ mát sắp đến cũng như chương trình buổi liên hoan Tất Niên dự định cuối năm nay trong một bầu không khí thân mật.

Cảm động nhất là có vài chị Gia Long từ Melbourne, khi nghe buổi picnic được tổ chức các chị đến tham gia, và cũng nhân cơ hội nhờ Gia Long Sydney nhượng lại một số áo và huy hiệu.

Đặng Lan đến trễ nhất, cô cho biết tìm mãi không ra địa điểm, đang trên đường quay về mới gặp người cho biết, nhưng cũng không bỏ công, vì cây đàn tranh cô mang theo đã giúp cả bọn thực hiện một chương trình văn nghệ bỏ túi. Chúng tôi vây quanh Lan hợp ca những bài hát quen thuộc và ngắn gọn dễ nhớ, tạo ra một bầu không khí vui tươi....

Những bức ảnh được chụp liên tục để ghi lại kỷ niệm thân thương. Những con

chim cút, heo quay, vịt quay cùng các thức ăn khác lần lượt không cánh mà bay đường nào mất biệt. Nhìn lại bãi chiến trường chỉ còn

những chiếc đĩa không, chai không....và chúng tôi ai cũng có vẻ bề thế hẳn ra.

Nắng xế....chiều buông...

Cuộc vui nào cũng phải tàn, chúng tôi chia tay nhau trong niềm luyến tiếc....Tôi ra về với một tâm trạng nao nao, một dĩ

vàng xa xưa trù mển của thuở học trò đầy
ấp trong tôi, một tình cảm dịu dàng của
những người con phải xa lìa quê hương vì
hoàn cảnh nhưng không bao giờ quên nguồn
cội, và nhất là lúc nào cũng hoài niệm về
ngôi trường cùng thầy cô, bạn hữu đã chia
sẻ ngọt bùi của một thời để nhớ để thương....

Riêng tôi, một Gia Long từ Việt
Nam được hân hạnh tham gia, chắc chắn kỷ
niệm này sẽ không bao giờ phai nhạt :

*Xúm xít vây quanh bếp lửa hồng,
Bát ngát thơm lừng cả thính không,
Cánh gà, xúc xích, xôi, chè nóng....
Chị nếm, anh khen bụng căng phồng*

*

*Một buổi barbecue dưới nắng hồng,
Mai dù ngăn cách mấy biển Đông.
Vạn dặm ai ơi, lòng hoài vọng.
Nắng ấm Sydney, nhớ... nao lòng....*

Sydney 6/10/2002

Kim Châu

Anh vẫn là của em (You are mine, forever...)

*Anh vẫn là của em, đầu mỗi chiều vội vã,
Rời văn phòng anh trở về nhà,
Nơi ấy có người đàn bà đang đợi,,
mà em biết anh rất muốn người ấy hóa thành em.
Anh vẫn là của em mỗi khi đêm tối,
sờ quanh mình không hơi ấm thân quen,
nhưng em tự nhủ : - Ngày mai anh sẽ đến.
Anh vẫn là của em, khi bình minh vừa hé,
em trang điểm bảo đảm : Anh sắp tới đây rồi.
Anh vẫn là của em khi khoác lên mình áo mới,
giọng anh thì trầm bên gối : - "very nice"
Anh vẫn là của em khi nấu chè đậu, chè khoai.
lời êm ái ngọt ngào : - "My Sweet" em tôi.
Em muốn trái đất chậm quay và ngày chậm trôi.
Để những hoa hồng anh tặng em tươi thắm mãi.
Những viên kẹo chocolate ngọt ngào thôi tan
chảy.
và những nụ hôn dài bất tận không rời.
Anh vẫn là của em, đầu hai đứa hai đầu trái đất.
Ngăn cách đại dương nhưng không bao giờ cách
mặt,
Lời nói yêu thương qua làn sóng về tinh.
Anh vẫn là của em đầu hai đứa chúng mình.
Chỉ được những phút giây chờ mong khắc khoải,
những mỗi mòn trông ngóng đêm ngày.
Nhưng anh ơi ! Đó là hạnh phúc mà em cho là rất
thật.
Thứ đầu thương : Món quà ưu ái nhất,
Thượng Đế dành cho kẻ yêu nhau chẳng nợ nần
nhau.
Anh vẫn là của em bây giờ và mãi mãi ngàn
sau.....*

8/7/002

Khánh Chinh